

SREDNJA ŠOLA ZA OBLIKOVANJE IN FOTOGRAFIJO
GOSPOSKA 18, LJUBLJANA

PODOBA MODERNIH OLIMPIJSKIH IGER

(Seminarska naloga)

Predmet: Sociologija

Šolsko leto: 2010/11

Ljubljana, november 2010

KAZALO

2. OLIMPIJSKA TRADICIJA.....	2
2.1 Propad iger.....	3
2.2 Oživitev iger.....	3
3. IDEJA OLIMPIZMA.....	3
3.1 Šport – most med narodi.....	3
3.2 Olimpizem kot življenjska filozofija.....	4
4. VPRAŠANJA MODERNEGA OLIMPIZMA.....	4
4.1 Pomembno je zmagati, ne sodelovati.....	4
4.2 Doping.....	5
4.3 Komercializacija in mediji.....	6
5. POLITIKA NEKOČ IN DANES.....	7
5.1 Olimpijska politika.....	7
5.2 Pekinške igre.....	7
6. PRIHODNOST OLIMPIZMA.....	9
7. VIRI IN LITERATURA.....	10

KAZALO SLIK

Slika 1: Nacistični pozdrav Hitlerju na olimpijskem stadionu.....	7
Slika 2: Olimpijski plakat gibanja za osvoboditev Tibeta.....	8
Slika 3: Smrtna kazen po svetu. Kitajska letno izvede več usmrtitev kot katerakoli druga država.....	9

Brez dvoma so antične olimpijske igre svetovni zgodovinski fenomen brez primere, saj so neprekinjeno vsake štiri leta potekale kar dvanajst stoletij (od 8. stol pr. n. št. do 4. stol.). V prvem delu seminarske naloge pa sem se bolj kot zgodovini, poteku in organizaciji le-teh posvetil sami ideji modernih iger in predvsem dejavnikom, ki preprečujejo, da bi olimpijska ideja lahko zaživela. V drugem delu sem v ospredje postavil politično vmešavanje in manipulacijo olimpijskih iger ter ideje, predvsem v zvezi z zadnjimi poletnimi igrami leta 2008 v Pekingu.

2. OLIMPIJSKA TRADICIJA

V antični Grčiji so ljudje od vsega začetka živeli v močni povezanosti z naravo in bogovi. Že od zgodnjih časov je kraj, imenovan Olimpija, med prebivalci grških držav veljal za izredno pomembnega – sprva kot strateško pomembna vas in kmalu kot najljubše prebivališče vrhovnega boga Zeusa ter posledično najsvetejši kraj takrat poznane sveta. Ljudje so prihajali molit k oltarjem in bogovom

prinašali darove, da bi si pridobili njihovo naklonjenost. Z razvojem religioznih obredov in praznovanj, se je vzporedno in v tesni povezanosti z njimi razvil niz atletskih tekmovanj. Ta so pridobila pomembno vlogo in imela izjemen vpliv tako na politično kot tudi vsakdanje življenje Grkov.

2.1 Propad iger

O vzroku za to, da je po 4. stoletju pred našim štetjem pomembnost olimpijskih iger upadla, obstaja več teorij: od slabitve olimpijske religije po peloponeških vojnah do vpliva rimskega cesarstva in vpadov germanskih ljudstev na sever. Kakorkoli, leta 394 je rimski cesar Teodozij igre ukinil, saj so bile v nasprotju s takrat vse vplivnejšo religijo – krščanstvom. Temu je sledilo skoraj poldrugo tisočletje prekinitve. Seveda so bila različna tekmovanja prisotna skozi celotno zgodovino – nadaljevale so se igre s konjskimi vpregami, znana so atletska tekmovanja na Škotskem, viteški turnirji v srednjem veku... Toda Olimpija je za dolga stoletja utonila v pozabo.

2.2 Oživitev iger

Kljub mnogim poskusom oživitve iger, ki so si sledili od začetka 17. stoletja, za začetek modernih olimpijskih iger velja leto 1896. Zahvala gre Francozu Pierru de Coubertinu, ki je verjel, da predstavlja antična grška dediščina jedro zahodne civilizacije, ter da je moderni šport v svojih moralnih značilnostih bolj ali manj naslednik starogrškega športa. K razmišljanju o obuditvi mednarodnih iger ga je spodbudilo navdušenje nad vlogo športa v angleških javnih šolah ter raziskovanje arheologa Ernsta Curtiusa, ki je na Peloponezu našel ostanke antičnega olimpijskega stadiona.

3. IDEJA OLIMPIZMA

Olimpijske igre danes nedvomno veljajo za najpomembnejši mednarodni multi-športni dogodek. Vendar sama ideja olimpijskih iger presega zgolj tekmovalni vidik. Filozofija *olimpizma*, kot si jo je zamislil Pierre de Coubertin, v svoje središče resda postavlja šport, toda ne le kot telesno dejavnost, temveč kot področje, ki pripomore k moralnemu in socialnemu razvoju posameznika in družbe. Po vzoru antičnih iger je to priložnost za »prekinitiv boj z namenom, da se slavi poštenost in spoštljivost v igrah moči.«

Toda kako se moderni olimpizem razlikuje od antičnega? Ali je osnovna ideja res še živa?

3.1 Šport – most med narodi

Grki so bili prvi, ki so igro spremenili v šport – tekmovanja so bila zanje tako pomembna kot vera in morala. Čas iger je bil čas, ko se boji sicer niso prekinili, kot pravi mit, a so športniki na poti v Olimpijo lahko varno prečkali tudi ozemlje šovražne države. Kot vidimo, je bilo vsem Grkom kljub političnim in drugim nasprotovanjem nekaj skupno - združevala jih je skupna kultura in religija.

Ko to primerjamo z današnjo idejo, se vprašamo: Kaj bi lahko danes združevalo vse narode sveta glede na to, da je na svetu toliko različnih narodov, ki so v marsikaterem primeru v sporu prav zaradi religije; ki so v dolgi zgodovini razvili povsem svojo kulturo, ki se od drugih popolnoma razlikuje?

De Coubertin je menil, da je vsem skupen ravno šport – le ta ima pomembno vlogo v razvoju sveta, saj pripomore k mednarodnemu razumevanju, mirnemu sobivanju in moralni vzgoji. Dojel je, da »telesna dejavnost, ki je utemeljena v upoštevanju pravil, lahko pomeni skupno točko mnogih kultur ali je kot most med njimi...«

Šport se je namreč še pri tako primitivnih kulturah razvil kot aktivnost, ki je bila sprva potrebna za preživetje (npr. lov, bojevanje), nato pa spremenjena in omejena s pravili. Borilne veščine so marsikje veljale za enega od elementov obrednih slovesnosti (merjenje moči).

Kljub temu smo danes priča temu, kako lahko politika in mednarodni odnosi vplivajo na udeležbo športnikov na olimpijskih igrah in drugih mednarodnih tekmovanjih. Eden bolj izrazitih primerov je ameriški bojkot olimpijskih iger leta 1980 v Moskvi.

3. 2 Olimpizem kot življenjska filozofija

Zelo zanimiva je de Coubertinova ideja, ki pravi, da »šport vzgaja sam po sebi – da so igre kot laboratorij za preizkušanje vrednot. Mladi so postavljeni v okolje, kjer morajo vedno znova ukrepati, včasih v naglici, včasih pod pritiskom ali kot odgovor na provokacijo, ali da preprečijo ali dosežejo nekaj, vse pa v okviru pravil.« Športne dejavnosti so torej neke vrste praksa, ki spodbuja razvoj človekovih vrednot, kreposti in potencialov, ki so potrebni na poti do samoaktualizacije ali na na kratko – vaja za življenje.

V temeljnih načelih olimpijske listine pa lahko preberemo:

»Olimpizem je življenjska filozofija, ki povezuje v harmonično celoto vrednote telesa, volje in duha. Olimpizem si prizadeva s povezovanjem športa, kulture in vzgoje ustvariti način življenja, ki bi temeljil na veselju, izvirajočem iz napore, na vzgojni vrednosti dobrega vzgleda in na spoštovanju splošnih osnovnih etičnih načel.«

»Cilj olimpijskega gibanja je vzgajati mladino s pomočjo športa in tako pomagati graditi miren in boljši svet brez diskriminacije in v olimpijskem duhu, kar je mogoče doseči le z medsebojnim razumevanjem v duhu prijateljstva, solidarnosti in fair-playa.«

4. VPRAŠANJA MODERNEGA OLIMPIZMA

V zgodovini športa so bila etična vprašanja v športu predmet mnogih razprav. V preteklosti je bila v središču le-teh gotovo spolna in rasna diskriminacija. Celo sam de Coubertin je bil strogo proti udeležbi žensk na igrah. Tisti, ki se danes sklicujejo na avtoriteto njegovih zamisli, bi morali dobro premisliti, saj ni nujno, da izhaja iz pravičnih načel, čeprav je v skladu z grško tradicijo. Tako je lahko sporno tudi izkoriščevanje olimpijskih iger za ekonomske namene, danes pa se nedvomno največ govori o uživanju prepovedanih substanc.

4.1 Pomembno je zmagati, ne sodelovati

Cilj vsakega antičnega športnika je bila seveda zmaga. Ko so zmagovalcu na glavo poveznili glavno nagrado, oljčni venec, je športnik s tem sebi in državi, iz katere je prihajal, prinesel večno čast, slavo in ugled. In v zahvalo je bil od domače skupnosti deležen še mnogih drugih ugodnosti, privilegijev in (denarnih) nagrad.

Kot v stari Grčiji ima zmaga na olimpijskih igrah tudi danes poseben pomen, saj je to najvišje priznanje, ki ga športnik lahko doseže v svoji karieri. Znan rek pravi: »Važno je sodelovati, ne zmagati.« A navadno ostane to »pravilo« nekje v ozadju, saj za nekatere šteje le zlata medalja. Pod težo zmagovanja in trga se pogosto pozabi na vrednote športa in na to, da se za športno kariero športniki odločijo primarno iz užitka in zabave. In če za nekoga zmaga pomeni priznanje, za drugega lahko pomeni denar. Uspešni športniki, še posebej zmagovalci, so bogato nagrajeni. Zmaga pa ne pomeni samo nagrade – kasneje se športniki pojavijo v oglasih, dobijo podporo od sponzorjev, nekateri nastopijo v filmih in napišejo avtobiografijo. Svojo prepoznavnost izkoristijo za lastne interese.

Seveda pa pri tem ne smemo izpostavljati le športnikov med vsemi tistimi, ki imajo dobiček od komercializacije športa.

4.2 Doping

Grke je gnala želja po preizkušanju zmožnosti telesa in dvig nad povprečnost. Sodniki so pred tekmovanjem morali svečano priseči, da bodo sodili pošteno in zavrnilo kakršnakoli podkupovanja. Trenerji, športniki in celo njihovi sorodniki pa so morali obljubiti, da ne bodo goljufali. Seveda je včasih hrepenenje po zmagi in nagradi premočno, kar je tudi v antiki koga napeljalo k takšni in drugačni vrsti goljufije. In ko danes omenimo goljufijo v športu, večina gotovo pomisli na doping.

Zakaj je doping napačen?

Tisti, ki pravijo, da je doping škodljiv, se morajo zavedati, da o škodljivosti še ni dokazov – to pa ravno zato, ker je njihova uporaba prepovedana. Po drugi strani pa, če je res škodljiv, je verjetnost poškodb ali celo smrti že pri nekaterih samih športih izjemno visoka. Če je napačen zato, ker pripomore k boljšemu dosežku, pa se pojavi novo vprašanje: zakaj so torej dovoljene palice za skok v višino iz steklenih vlaken? Če uporaba nedovoljenih substanc preseli tekmovanje s stadionov v laboratorij, potem uporaba boljše opreme in materialov pomeni tekmovanje med tehnologijami držav ali celo med njihovimi ekonomijami.

Najbolj primeren odgovor bi bil, da je doping napačen zato, ker športnik s tem povzroči škodo drugim, saj spremeni osnovo, na kateri je šport kot dejavnost sploh mogoč, sprevrta tekmovalno logiko in moralne osnove celotne športne prakse družbe.

Šport je dejavnost, pri kateri si tekmovalci poskušajo ustvariti prednost pred drugimi sotekmovalci v skladu s pravili. Šport bi se moral zato v prihodnosti oblikovati tako, da bi dejansko meril tiste prednosti, za katere menimo, da jih meri, vse nepošteno prednosti pa s pravili izločiti oziroma za vse tekmovalce vzpostaviti enake pogoje. Vprašati se moramo torej, ali je doping resna in pomembna prednost, ali le eden od dejavnikov, ki vplivajo na dosežek?

Vsekakor ni edini. Navedimo enega od primerov prednosti, ki se pojavljajo: pri smučarskih skokih je dolžina leta odvisna delno od športnikovih sposobnosti in delno od smuči. Torej so države z bolj razvito tehnologijo v prednosti, medtem ko si revnejše in manj razvite države tega ne morejo privoščiti.

4.3 Komercializacija in mediji

Avery Brundage, eden od predsednikov Mednarodnega olimpijskega komiteja, je dejal, da morajo biti olimpijske igre amaterske in da jih nihče, ne tekmovalci ne sponzorji ne kdo drug, ne sme uporabljati v profitne namene. Če bi bilo temu res tako, danes olimpijskih iger najverjetneje ne bi bilo več.

Vsi pomembnejši množični mediji kot so časopisi, radio, televizija, film, knjige, revije, internet... zaposlujejo na tisoče ljudi in delujejo na zelo tekmovalnem trgu ter imajo velik vpliv na ljudi. Mediji imajo moč oblikovanja vrednot in norm, v katere verjamo, saj nam z informacijami posredujejo tudi tolmačenje le-teh. Vplivajo na naša stališča, saj je pri večini ljudi dojemanje in odnos do OI oblikovan le na podlagi medijskih besedil in podob.

Olimpijske igre so od medijev odvisne bolj, kot si ponavadi predstavljamo. Televizijske mreže so v zadnjih dvajsetih letih zelo pripomogle k finančni stabilnosti olimpijskega gibanja. Mednarodni olimpijski komitej (MOK) je namreč samo od prodaje pravic medijem za zadnje igre pridobil okoli pet milijard dolarjev. Mediji pri tem služijo na račun oglaševalskih prihodkov sponzorjev, in ker je zanje šport pomemben vir zaslužka, se zavzemajo za širjenje ugleda olimpijskih iger. Sponzorji pa si kot podporniki olimpizma s tem želijo izboljšati lastno podobo (npr. McDonalds, največja veriga s hitro prehrano). Tako vsi živijo v nekakšni soodvisnosti.

Zanimivo je dejstvo, da so bila športna tekmovanja tista, ki so omogočila, da se je televizija sploh lahko uveljavila. Danes je ravno obratno – šport za preživetje potrebuje televizijo. Radio se je kot mednarodni komunikacijski medij uveljavil na OI v Berlinu leta 1936. O istih igrah je bil posnet tudi prvi film o olimpijskih igrah z naslovom Olympia.

5. POLITIKA NEKOČ IN DANES

Pierre de Coubertin je že leta 1908 izrazil skrb, da bi se olimpijske igre izkoristile v politične namene. A kljub prvotnemu stališču, da šport nima nič s politiko, je MOK kasneje priznal, da je olimpijsko gibanje sestavni del družbe in je zato odgovorno, da vzpostavi odnose z oblastjo. Šport je namreč močno povezan z nacionalno in mednarodno politiko (predstavljanje nacionalne identitete, zastave...).

(Girginov, 2007, str. 133-134)

5.1 Olimpijska politika

Kljub temu, da naj bi igre združevale vse ljudi sveta v enotnem športnem duhu, so bile skozi svojo zgodovino že velikokrat sredstvo politične propagande in ideoloških načel posameznih narodov.

Igre leta 1936 v Berlinu so bile eden bolj izstopajočih primerov. Že uvodni govor in otvoritvena slovesnost sta izpostavljala Hitlerjev režim (koračnica, jasne formacije, uniforme, svastika), propagandni plakati s športniki pa so bili s skladu z nacistično predstavo o arijski rasi.

Zmaga nemškega športnika je pomenila zmago političnega sistema. Drugo mesto je pomenilo sramoto, in tako je bilo vedno, ko je šlo za dokazovanje superiornosti naroda oziroma za tekmovanje med dvema nasprotujočima si režimoma (predvsem komunizma in kapitalizma v hladni vojni). Ker drugega načina včasih ni bilo, so bile igre odskočna deska za uveljavitev ideologije v svetu, potrditev, nadvlado. (<http://dk.fdv.uni-lj.si/dela/Fain-Zagomilsek.PDF>)

Slika 1: Nacistični pozdrav Hitlerju na olimpijskem stadionu

Najhujši incident, v katerem je pomembno vlogo igrala politika, se je zgodil leta 1972 na igrah v Münchnu. Takrat je osem članov Palestinske organizacije Črni september zajelo člane izraelskega olimpijskega moštva. Po neuspešnem poskusu reševanja je umrlo sedemnajst ljudi, od tega enajst Izraelcev, pet teroristov in nemški policist. (http://en.wikipedia.org/wiki/Munich_massacre)

5.2 Pekinške igre

Danes imajo igre prek medijev še večji vpliv na ljudi po vsem svetu. Za primer si lahko pogledamo podatek, da si je olimpijske igre v Pekingu v 17 dneh ogledalo kar 4,7 milijarde ljudi. (<http://www.delo.si/clanek/66733>). Ni čudno, da so mnogi pomislili na to, da bo prenos OI v Pekingu predvajan s 30-sekundnim zamikom. V Grčiji je namreč ob prižiganju olimpijskega ognja prišlo do incidenta, ko so trije aktivisti prekinili govor predsednika olimpijskega komiteja Qi Liuija, da bi opozorili na kršenje človekovih pravic na Kitajskem. Zanimivo je, da Kitajska javnost za to ni izvedela, čeprav je

prenos potekal »v živo«. Sicer pa to sploh ni edini primer cenzure. Mednarodni olimpijski komite (MOK) je na Kitajskem protestiral zaradi cenzure spletnih strani v samem medijskem središču olimpijskih iger. Po poročanju ameriške tiskovne agencije Associated Press so med blokiranimi zadetki med drugimi tudi takšni, ki vsebujejo besede *Tajvan Kitajska, revolucija, enakost, demokracija Kitajska*, in med 18.000 blokiranimi stranmi tudi tiste, ki so kakorkoli povezane z Dalai Lamo ali Mednarodnim gibanjem za osvoboditev Tibeta izpod Kitajske oblasti.

(<http://24ur.com/novice/svet/olimpijada-z-zamikom.html> in <http://24ur.com/novice/svet/cenzura-tudi-v-medijskem-srediscu-oi.html>)

Slika 2: Olimpijski plakati gibanja za osvoboditev Tibeta

Hu Jia, kitajski aktivist, je postal tarča policije, ko si je začel prizadevati za izpustitev jetnikov in novinarjev iz kitajskih zaporov. V času pred OI v Pekingu je na internetu zapisal: »Mar ni ironično, da je eden od ljudi, odgovornih za organizacijo olimpijskih iger, vodja mestnega urada javne varnosti, ki je odgovoren za številne primere kratenja človekovih pravic?« Kmalu nato so ga aretirali in obsodili na tri leta zapora zaradi prikritega ravnanja proti državi in socialističnemu sistemu.

(<http://www.delo.si/tiskano/clanek/0ad3923068bc28aab79fcfa897556f04>)

Po vsem tem se lahko upravičeno vprašamo, zakaj je MOK sploh izbral Peking za gostiteljico olimpijskih iger, če so svetu splošno znane razmere in (ne)upoštevanje človekovih pravic na Kitajskem.

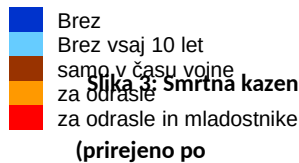
Peking je v boju za gostovanje iger zmagal prav zaradi tega. MOK je upal, da bodo OI pripomogle k izboljšanju razmer v zvezi s pravicami državljanov in izboljšanja kakovosti zraka, saj je država in mesto, ki igre gosti, v času le-teh v središču svetovne pozornosti in si prizadeva kvečjemu za izboljšanje svoje podobe v svetu. Tega se je zavedala tudi Kitajska, ki se je trudila, da se pokaže v karseda dobri luči. Po drugi strani pa je mnogo ljudi dobilo delo, saj priprave na takšen športni dogodek zahtevajo veliko delavcev. Odziv zahodnega sveta pa je bil drugačen, saj so mnogi to sprejeli z neodobravanjem, kot »nagrado pokvarjenemu režimu«. Pojavili so se pozivi k bojkotu iger, prav tako pa je s položaja umetniškega direktorja OI v Pekingu odstopil Steven Spielberg, ki ni odobral kitajske politike. Torej, medtem ko naj bi se upoštevanje človekovih pravic izboljšalo, se je ponekod zgodilo ravno obratno – 1,5 milijona ljudi so (mnoge prisilno) izselili in nekatere celo razlastili zaradi gradnje objektov in priprave prizorišč olimpijskih iger. Čeprav je podpisala Deklaracijo o človekovih pravicah, se Kitajska brani z utemeljitvijo, da Zahodni pogled na človekove pravice ne odseva azijskih vrednot, zato Kitajske ne bi smeli obsojati. Tako tudi gibanje za svobodni Tibet iz kitajske perspektive ne velja za problem, kar se tiče človekovih pravic, ampak kot separatistično gibanje.

(<http://www.chinaorbit.com/2008-olympics-china/2008-olympics-human-rights.html> in <http://www.nautilus.org/publications/essays/apsnet/policy-forum/2008/beijing-olympics>)

Pri tem lahko omenimo še, da je Kitajska država, ki letno izvede več usmrtitev kot katerakoli druga država na svetu. Poleg mučenja, ki velja za kratenje človekovih pravic, pa jo izvaja tudi za nenasilne zločine. Kljub temu, da iz Kitajske poročajo, da naj bi letos izvedli manj usmrtitev kot lanskega leta, je natančna številka vprašljiva, saj podatek velja za državno skrivnost. A nedvomno gre za več tisoč

usmrčenih, kar je ogromno že samo če primerjamo z Iranom, ki je s številom okrog 360 pristal na drugem mestu. (<http://www.rtvsllo.si/svet/lani-po-vsem-svetu-usmrtili-714-ljudi/226899>)

Smrtna kazen

Slika 3: Smrtna kazen po svetu. Kitajska letno izvede več usmrtitev kot katerakoli druga država.

<http://filipsagnoli.files.wordpress.com/2008/10/death-penalty-map.png>

Kitajsko so tudi že večkrat obtožili, da na tekmovanja pošilja premlade gimnastičarke. Uradno so bile sicer res stare šestnajst let, kolikor jih je potrebno za nastop v tej panogi, a so se vseeno porajali dvomi glede njihove resnične starosti. V preteklosti se je že zgodilo, da je država kateri izmed tekmovalk priredila datum rojstva, da je lahko nastopila na igrah. Tako so eni izmed Kitajk odvzeli medaljo z olimpijskih iger 2000 v Sydneyu, saj jih je, ko je osvojila bronasto medaljo, v resnici imela šele štirinajst. (http://intlgymnast.com/index.php?option=com_content&view=article&id=1357:fig-rules-against-dong-china-may-lose-2000-bronze&catid=2:news&Itemid=166). Na ta problem je potrebno opozoriti predvsem zato, ker je v marsikaterem primeru povezan z izkoriščevanjem otrok. Na Kitajskem otroke, stare od pet do šest let, pošiljajo na posebne športne šole, kjer jih urijo posebej za takšna tekmovanja, trening pa lahko v skrajnih primerih traja tudi do dvanajst ur dnevno. (http://www.nottingham.ac.uk/shared/shared_hrlcpub/Farstad.pdf)

6. PRIHODNOST OLIMPIZMA

Na že prej omenjenih, tako imenovanih »nacističnih« igrah, sta temnopolti ameriški športnik Jesse Owens in nemški atlet Lutz Long postavila zgled, kako lahko olimpijska ideja premaguje rasne razlike in kljubuje političnim prepričanjem. Po tem, ko je Owens že osvojil dve medalji, je naslednje jutro tekmoval v skoku v daljino. V prvem poskusu je prestopil črto in prav tako v drugem. Rekel si je: »Sem prepotoval 3000 milj samo zato, da se osmešim?« Naenkrat je začutil roko na ramenu, se obrnil in zagledal visokega plavolasega ter modrookega nemškega tekmovalca, ki se je rokoval z njim in se predstavil z imenom Lutz Long. Ogovoril ga je in mu predlagal, naj si nariše črto nekaj centimetrov pred odzivno deščico in se potem odrine od tam. Tako črte ne bo prestopil in se bo kvalificiral naprej. Owens je upošteval njegov nasvet in po uspešni uvrstitvi v finale tudi zmagal. Long in Jesse sta postala dobra prijatelja, ki sta pokazala, kaj pomeni bistvo moderne olimpijske ideje. (<http://www.ioa.leeds.ac.uk/ioa20.htm>)

Dejstvo je, da olimpijske igre za preživetje potrebujejo olimpijsko idejo, sicer so le še eno izmed tekmovanj. Tako pa igre postajajo spektakel, ki se promovira preko ideje, a jo v resnici s komercializacijo in zaradi interesov medijev, politike in posameznikov pomikajo v ozadje. Res je, da so za ohranitev iger potrebna finančna sredstva. Težava je le v tem, da je denar postal sam po sebi cilj. Nasprotno pa olimpijska ideja po vsej verjetnosti lahko preživi brez iger. Dr. Milan Hosta, športni filozof, meni, da olimpijska ideja mlade športnike resda vzgaja k strpnosti in boljšemu svetu, a bo zares zaživela šele, ko olimpijskih iger ne bo več. (http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/objektiv/1042337235).

Po mojem mnenju olimpijska filozofija potrebuje čas, da se uveljavi. V tem času pa bi bilo potrebno nove generacije vzgajati tako, da bi spoznavali moralne vrednote, ki jih poudarja. Olimpizem sam vidim kot način življenja, ki bi, če bi se resnično uveljavil, spremenil svet. A dokler bo svetu vladal denar, te spremembe ne bo.

7. VIRI IN LITERATURA

Literatura:

- GIRGINOV, V. et al.: Olimpijske igre: Študijski vodnik po razvoju modernih olimpijskih iger. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za šport, 2007.

Viri:

- Wikipedia: Munich massacre. [URL: http://en.wikipedia.org/wiki/Munich_massacre], 4.11.2010
- DELO: Pekinške igre rekordne po številu gledalcev. [URL: <http://www.delo.si/clanek/66733>], 5.9.2008
- 24ur: Olimpijada z zamikom? [URL: <http://24ur.com/novice/svet/olimpijada-z-zamikom.html>], 31.7.2008
- 24ur: Cenzura tudi v medijskem središču olimpijskih iger? [URL: <http://24ur.com/novice/svet/cenzura-tudi-v-medijskem-srediscu-oi.html>], 30.7.2008
- DELO: Evropsko-azijski vrh se spotika ob prepovedanih temah. [URL: <http://www.delo.si/tiskano/clanek/0ad3923068bc8c28aab79fcfa897556f04>], 24.10.2008
- Nuša Fain in Anja Zagomilšek: Vzpon in padec modernega olimpizma. [URL: <http://dk.fdv.uni-lj.si/dela/Fain-Zagomilsek.PDF>], 26.10.2010
- ChinaOrbit: Olympic Games 2008 and Human Rights. [URL: <http://www.chinaorbit.com/2008-olympics-china/2008-olympics-human-rights.html>], 26.10.2010
- Nautilus Institute: The Human Rights Olympics. [URL: <http://www.nautilus.org/publications/essays/apsnet/policy-forum/2008/beijing-olympics>], 10.4.2010
- Amanda Turner: FIG Rules Against Dong Fanxiao in Age Scandal. [URL: http://intlgyrnast.com/index.php?option=com_content&view=article&id=1357:fig-rules-against-dong-china-may-lose-2000-bronze&catid=2:news&Itemid=166], 26.2.2010
- INTERNATIONAL OLYMPIC ACADEMY: TWENTIETH SESSION JUNE 1980 ANCIENT OLYMPIA. [URL: <http://www.ioa.leeds.ac.uk/ioa20.htm>], 26.10.2010
- Dnevnik: Olimpijska ideja bo zaživela šele, ko olimpijskih iger ne bo več. [URL: http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/objektiv/1042337235], 13.2.2010
- RTV SLO: Lani po vsem svetu usmrtili 714 ljudi. [URL: <http://www.rtvlo.si/svet/lani-po-vsem-svetu-usmrtili-714-ljudi/226899>], 30.3.2010
- Siri Farstad: Protecting Children's Rights in Sport. [URL: http://www.nottingham.ac.uk/shared/shared_hrlcpub/Farstad.pdf], 9.11.2010

Slikovno gradivo:

Slika 1: <http://www.ushmm.org/propaganda/archive/photo-hitler-olympics/>

Slika 2: <http://www.rorylewisband.com/images/beijingshandcuffs/Beijing%202008%20handcuffs%20509.jpg>

Slika 3: http://filipspagnoli.files.wordpress.com/2008/10/world_literacy_map_unhd_2007_2008.png